



Електоральні процеси та конфлікти

Робоча програма навчальної дисципліни (Силабус)

Реквізити навчальної дисципліни

Рівень вищої освіти	<i>Перший (бакалаврський)</i>
Галузь знань	<i>C - соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини</i>
Спеціальність	<i>C5 Соціологія</i>
Освітня програма	<i>Врегулювання конфліктів і медіація</i>
Статус дисципліни	<i>Вибіркова</i>
Форма навчання	<i>заочна</i>
Рік підготовки, семестр	<i>3 (6 семестр)</i>
Обсяг дисципліни	<i>4 кред. ЄКТС/120 годин: лекції 8 год., практичні 4 год., самостійна робота 108 год.</i>
Семестровий контроль/ контрольні заходи	<i>Залік, МКР</i>
Розклад занять	<i>https://schedule.kpi.ua/</i>
Мова викладання	<i>Українська</i>
Інформація про керівника курсу / викладачів	<i>Лектор і практичні: Лектор: к.політ.н., ст.викладач Якубін Олексій Леонідович Jacubin@gmail.com 0676454043 практичні заняття: ст.викл. Северинчик Олексій Павлович +38 067 297 96 79 o.severinchik@gmail.com</i>
Розміщення курсу	<i>https://campus.kpi.ua/tutor/index.php?mode=mob&show&irid=186730</i>

Програма навчальної дисципліни

Опис навчальної дисципліни, її мета, предмет вивчення та результати навчання

Завдяки засвоєнню змісту дисципліни студенти матимуть навички різноаспектного аналізу електоральних процесів та розуміння конфліктогенності виборчих кампаній у контексті політичних тенденцій. Викладач надаватиме комплексний огляд типів сучасних виборчих систем, висвітлюватиме причини та особливості застосування конкретного типу і проектуватиме політичні наслідки. На заняттях будуть розглянуті моделі конфліктних взаємодій у ході виборчих кампаній, при застосуванні методів кейсів. Викладач продемонструє принципи розробки передвиборчої стратегії та організації роботи передвиборчого штабу. У процесі вивчення курсу буде приділено

увагу питанню ефективності різних політичних технологій та конфліктним ситуаціям, пов'язаним з їх використанням. Буде розглянуто особливості президентських, парламентських та місцевих виборів в Україні у період Незалежності.

Студенти вмітимуть оцінювати електоральні процеси у динаміці та виявляти політичні наслідки виборів. Від студентів очікується вміння аналізувати джерела, типи, форми, фази електоральних конфліктів. Для успішного проходження календарного контролю з дисципліни передбачається здатність студента встановлювати і розкривати взаємозв'язки між виборчими кампаніями та політичними конфліктами, що набувають фази ескалації саме у цей період. Для провадження подальшої професійної діяльності студенти набувають навичок формування оптимальної передвиборчої стратегії в залежності від специфіки електорального процесу, розуміння побудови партійних структур та виборчих штабів, аналізу електоральної поведінки, визначення базового архетипу політика та формування його іміджу. Знання отримані студентами в межах курсу «Електоральні процеси і конфлікти» можуть використовуватися в практичній діяльності при аналізі сучасних виборів та професійній діяльності. Крім того, знання, отримані студентами в межах кредитного модуля «Електоральні процеси і конфлікти», можуть використовуватися ними у вивченні спеціалізованих дисциплін.

Від студентів очікується вміння моделювати політичні процеси в залежності від поставлених цілей і завдань з позицій різних владних акторів. У практичній площині також є важливими навички реалізації та захисту своїх політичних прав і свобод, а також мотивація до вияву активної громадянської позиції.

Метою кредитного модуля «Електоральні процеси і конфлікти» є:

- сформувати у студентів базову систему наукових знань щодо виборчих процесів і конфліктів, які з ними пов'язані;
- розвинути здатність експертного оцінювання, аналізу та управління електоральними процесами.

Студенти після засвоєння кредитного модуля мають продемонструвати такі результати навчання:

Знання:

- базових понять та категорій електоральних процесів;
- об'єкту, предмету, мети та завдань дисципліни та зв'язку з іншими науками;
- основних типів виборчих систем;
- різних підходів до визначення конфлікту, зокрема у політичній сфері;
- ролі політичних партій у електоральних процесах;
- розробки стратегії виборчої кампанії;
- базових іміджів і архетипових образів кандидатів і політиків;
- ефективності різних виборчих технологій;
- специфіки використання медіа у виборчих процесах.
- світових тенденцій і закономірностей розвитку сучасних електоральних процесів в Україні та світі.

Уміння:

- досліджувати особливості виборчих процесів;
- аналізувати джерела, типи, форми, фази електоральних конфліктів;
- оцінювати ефективність різних виборчих систем в межах історико-політичного розвитку окремої держави;
- аналізувати роль партійних структур в окремих електоральних процесах;
- розуміти специфіку виборчих кампаній в залежності від органу обрання;
- формувати найбільш оптимальні стратегії для виборчих кампаній;
- визначати базові архетипові образи політиків;
- прогнозувати ефективність різних виборчих технологій;
- окреслювати специфіку використання медіа у електоральних процесах;
- визначати тенденції розвитку електоральних процесів.

Пререквізити та постреквізити дисципліни (місце в структурно-логічній схемі навчання за відповідною освітньою програмою)

Даний курс спирається на знання студентів з курсів «Політологія», «Конфліктологія», «Соціологія», «Історія», «Правознавство», «Міжнародні відносини», та ін. Знання, отримані студентами в межах курсу «Електоральні процеси і конфлікти», можуть використовуватися ними в практичній діяльності при дослідженні виборчих кампаній та управлінні ними, оцінюванні рівня конфліктогенності суспільства у період виборів у різних державах.

Зміст навчальної дисципліни

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ЕЛЕКТОРАЛЬНИХ ПРОЦЕСІВ І КОНФЛІКТІВ

Тема 1.1. Вибори як основа представницької демократії.

Тема 1.2. Типи виборчих систем

Тема 1.3. Конфлікт як політичне протистояння.

Тема 1.4. Політичні партії в електоральних конфліктах.

Тема 1.5. Президентські, парламентські і місцеві виборчі кампанії.

РОЗДІЛ 2. ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ РОЗГЛЯДУ ЕЛЕКТОРАЛЬНИХ ПРОЦЕСІВ

Тема 2.1. Стратегія виборчих кампаній.

Тема 2.2. Іміджі і архетипові образи політиків.

Тема 2.3. Виборчі технології.

Тема 2.4. Використання медіа в електоральних процесах.

Навчальні матеріали та ресурси

Для успішного вивчення дисципліни достатньо опрацювати навчальний матеріал, який викладається на лекціях та семінарах, а також ознайомитись з:

4.1 Базова література

1. Балабан Р. В. Теорія виборчої системи. – К.: Либідь, 2007. – 112с.
2. Бучин М. А. Ресурси виборчої кампанії та особливості їх використання в Україні: монографія. - Л.: ЛІСВ, 2009. - 231с.
3. Кіржнер Л. О. Конфліктологія: навч. посіб. / Х. : ХНЕУ, 2007. – 142 с.
4. Куліш А., Самолєвська Н. Вибори, агітація, медіа: Практичні поради керівникам виборчих штабів. – К.: Незалежна громадська PR-мережа України, 2006. – 268с.
5. Шведа Ю. Р. Вибори та виборчі системи. Європейські стандарти та досвід для утвердження демократії в Україні. – Львів: ЮРвед, 2010.– 462 с.

1.2 Допоміжна література:

6. Алмонд Г. А., Верба С. Гражданская культура и стабильная демократия / Политические исследования. 1992. № 4. – Режим доступа: http://www.polisportal.ru/files/File/puvlication/Starie_publicacii_Polisa/A/1992-4-Almond_Verba_Grazhdanskaja_kultura_i_stabilnost_demokratii.pdf

7. Арендт Х. Массы и тоталитаризм// Вопросы социологии. 1992. – Т. 1. - № 2. – С. 24-31.
8. Бовт Г.Г. Американские партии в борьбе за избирателя / Ин-т мировой экономики и междунар. отношений. - М.: ИМЭМО, 1995. – 78 с.
9. Вибори Президента України - 2004: проблеми теорії та практики: Зб. матеріалів міжнародної наук.-практич. конф. 9-10 червня 2005 року / Центральна виборча комісія / Я.В. Давидович (голова ред. кол.). - К. : Атіка, 2005. - 640с.
10. Вибори Президента України 2010 року: інформ.-аналіт. вид. / [В. М. Шаповал та ін. ; редкол.: В. М. Шаповал (голова ред. кол.) та ін.] ; Центр. виборча ком. – К.: Фенікс, 2010. - 904 с.
11. Городецька О. Г. Мотивація електоральної поведінки в умовах різних виборчих систем в сучасній Україні: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. соціол. наук : 22.00.04; Класич. приват.ун-т. — Запоріжжя, 2011. — 20 с.
12. Дарендорф Р. Современный социальный конфликт // Иностранная литература. - 1993. – № 4. – С. 237-242.
13. Дарендорф Р. Элементы теории социального конфликта// Социологические исследования. – 1994. – №5. – С. 142-147.
14. Дюверже М. Политические партии. / Пер. с франц. – М.: Академический Проект, 2000. – 538 с.
15. Закон України «Про вибори Президента України». – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/474-14/print>
16. Зиммель Г. Теория конфликтного функционализма. – М.: Academia, 1993. – 415 с.
17. Козер Л. Функции социального конфликта / Пер. с англ. – М.: Идея-Пресс, 2000. – 208 с.
18. Левин К. Разрешение социальных конфликтов / Пер. с англ. – М.:Издательский центр "Академия", 2002. – 544 с.
19. Михельс Р. Демократия и железный закон олигархии // Диалог. – 1991. № 3. – С. 42-46.
20. Михельс Р. Социология политических партий в условиях демократии// Политология: Хрестоматия. / Под ред. проф. М.А.Василика. – М. 2000. –С.546-549.
21. Моторнюк Т.М Електоральний процес та політтехнології: специфіка транзитивної України // Вісник ХНУ ім. В.Н.Каразіна «Питання політології». –2008. – № 796. – С. 99-105.
22. Поліщук І.О. Електоральний процес: поняття та складові фактори // Вісник Харківського національного університету ім. В.Н.Каразіна – Х. :Видавництво ХНУ ім. В.Н. Каразіна. – 2010. – № 885: сер. «Питання політології», вип. 16. – С. 132 – 137.
23. Порфімович О. Л. Імідж і влада: Навч. посібник. - Одеса: Вид-во ОНМУ, 2010. - 80 с.
24. Почепцов Г. Г. Имидж и выборы: Имидж политика, партии, президента. - К.: АДЕФ-Украина, 1997. - 140с.
25. Роль і місце засобів масової інформації у виборчому процесі: Зб. матеріалів міжнар. наук.-практ. конф. (доповіді, виступи, рекомендації) / Центральна виборча комісія / М.М. Рябець (ред. кол.) - К.: ЦВК, НВП «ПРОКОМ», 2000. – 133с.

Навчальний контент

5. Методика опанування навчальної дисципліни (освітнього компонента)

5.1. Лекційні заняття

Назва теми заняття та перелік основних питань	
1	<p>Тема: Вибори як основа представницької демократії.</p> <p>Основні питання: Вибори – спосіб легітимізація політичних процесів. Різні підходи до визначення поняття «вибори». Стадії виборчого процесу. Порядок проведення виборів. Строки і базові правила проведення електорального процесу. Процедура голосування. Типологія виборів. Виборні органи влади. Особливості проведення виборів у різних державах. Поняття «виборчий цикл».</p>
2	<p>Тема: Типи виборчих систем.</p> <p>Основні питання: Специфіка поняття «виборча система». Мажоритарна система обмеженої,</p>

	абсолютної і кваліфікаційної більшості. Джерімендеринг як процес зміни меж виборчих округів. Поняття «пропорційна виборча система». Різновиди виборчих квот: Хейра, Хогенбах-Бішоффа, Друпа. Розподілення виборчих мандатів за методом ділянок: метод Д'Ондта, метод Імперіалі, метод Сент-Лагю, модифікований метод Сент-Лагю, скандинавський метод. Загорожувальний щит. Змішана виборча система як компроміс між політичними елітами. Формування двопалатного парламенту за умов змішаної виборчої системи.
3	Тема: Конфлікт як політичне протистояння. Основні питання: Поняття «конфлікт» та підходи до його визначення. Особливості політичних конфліктів та їх типологія. Загальна динаміка протікання конфліктів. Сутність конфліктів між різними гілками влади як системних протистоянь. Управлінський конфлікт «центр-регіони» в межах держави. Особливості конфліктів між різними політичними партіями. Тема: Політичні партії в електоральних конфліктах. Основні питання: Поняття «політична партія». Політичні партії як суб'єкти електорального процесу. Основні складові існування політичних партій за Дж. Лапаломбарою. Історія становлення політичних партій. Партія – бренд в агітаційній кампанії. Провладні і опозиційні партії. Партії, що орієнтовані на одну цільову електоральну нішу. Взаємозв'язок між політичними партіями і громадянським суспільством.
4	Тема: Президентські, парламентські і місцеві виборчі кампанії. Основні питання: Президентські виборчі кампанії як кампанії централізованого типу управління. Законодавчі засади виборів президента держави. Особливості президентських виборів у різних типах республік. Аналіз президентських виборчих кампаній у добу Незалежності України. Типи виборчих систем під час парламентських виборів. Протестні і опозиційні кампанії під час виборів до парламенту. Оцінка парламентських виборчих кампаній в Україні. Специфіка організації і проведення місцевих виборчих кампаній. Законодавчі особливості виборів рад різних рівнів. Характеристика виборів мерів великих і малих міст в Україні.

5.2. Семінарські (практичні) заняття

	Назва теми заняття та перелік основних питань
1	Семінарське заняття №1 Тема. Вибори як основа представницької демократії. Основні питання: Поняття «виборче право». Принципи сучасного виборчого права. Активне і пасивне виборче право. Обмеження виборчого права у сучасних державах Азії. Сучасні виборчі цензи. Проблема кодифікації українського виборчого законодавства. Роль виборів у політичному процесі і державному управлінні. Тема. Історичне становлення інституту виборів. Основні питання: Інститути афінської демократії у VIII-VI століттях до нашої ери (Екклесія, Буле, ареопаг, Колегія архонтів, Галіея). Інститут парламентських виборів у середньовічній Англії. Генеральні штати у середньовічній Франції. Процедури прямої демократії у період козацтва в Україні.
2	Семінарське заняття №2 Тема. Особливості виборів у різних типах політичних режимів. Основні питання: Безальтернативні вибори у тоталітарних суспільствах. Обмеження прав опозиційних партій у виборчому процесі за умов авторитаризму. Демократизація виборчого процесу у перехідних суспільствах. Можливості протистояння фальсифікаціям виборчого процесу. Реалізація виборчих прав у сучасних демократіях. Вплив громадськості і ЗМІ на дотримання демократичних процедур під час виборів.

Самостійна робота студента

З метою поглиблення знань студентів з дисципліни, отримання досвіду самостійної роботи з науковою літературою пропонується самостійне опрацювання наукової літератури з проблемних питань електоральних процесів. Від студентів вимагається знання основних проблем та визначень семінарських тем, вільне володіння категоріальним апаратом із дисципліни.

Крім того студенти мають самостійно розглянути завдання призначені для самостійної роботи і на основі цієї інформації вільно відповідати на поставлені питання.

Самостійна робота здобувача включає:

підготовка до аудиторних занять – 82 год;

підготовка до модульної контрольної роботи – 20 год;

підготовка до заліку – 6 год.

Загалом – 108 год.

Студенти самостійно опрацюють наступні теми:

Тема: Стратегія виборчих кампаній.

Основні питання: Стратегія – базовий документ виборчої кампанії. Оцінка настроїв електорату, політичних еліт, комунікаторів щодо суб'єкту висування. Роль соціологічних досліджень у стратегічному плануванні. Ключові елементи виборчої кампанії. Стратегічний квадрат Дж. Райса і Е. Траута. Підготовка мастер-плану стратегії. Аналіз передвиборчих стратегій кандидатів у період президентських виборчих кампаній.

Тема: Іміджі і архетипові образи політиків.

Основні питання: Сутність «політичного іміджу». Шляхи формування публічного іміджу. Базові образи політиків та їх характеристика. Класифікація архетипів за М. Марк і К. Пірсон. Взаємовідносини кандидата з електоратом, політичними елітами, політичними консультантами. Модель «домінуючого стереотипу» при формуванні іміджу політика.

Тема: Виборчі технології.

Основні питання: Виборчі технології як різновид політичних. Базові проекти у виборчій діяльності. Конструювання порядку денного виборчої кампанії і інформаційного поля. Робота з переконаннями виборців. Публічні виступи лідерів громадської думки як технологія роботи з виборцями. Законодавчі обмеження застосування виборчих технологій. Мобілізація електорату перед днем голосування партіями і кандидатами. Оцінка ефективності виборчих технологій.

Тема: Використання медіа в електоральних процесах.

Основні питання: Засоби масової комунікації як інструмент впливу на електоральні вподобання виборців. Політична під час виборів. Роль телебачення в електоральних процесах. Використання інформаційних технологій і соціальних мереж у виборчому процесі. Взаємовідносини політичних партій зі ЗМІ. Діджиталізація медійного напрямку електоральних процесів сучасності.

Політика та контроль

Політика навчальної дисципліни (освітнього компонента)

Вивчення дисципліни проводиться згідно існуючої методики організації навчального процесу у вищих навчальних закладах, що передбачає питому вагу самостійної роботи студентів. Семінарські заняття поглиблюють теоретичні знання з відповідних тем навчальної дисципліни, закріплюють практичні навички дискусій, відстоювання своєї наукової позиції, роботи з літературою, а також формують уміння оцінки, аналізу й управління електоральними процесами і конфліктами, що з ними пов'язані, за допомогою практичних завдань.

Відвідуваність і виконання завдань

Відвідування лекцій для студента є базою для вивчення курсу, де подається основний науковий матеріал, зазначений у курсі. Тому їх відвідування є обов'язково рекомендованим.

Важливим є виконання модульної контрольної роботи, яка виступає зрізом знань студента.

Форми роботи

Навчальні заняття з дисципліни "Електоральні процеси та конфлікти" проводяться у формі лекційних та семінарських занять. На лекціях викладач представляє вибори як механізм реалізації представницької демократії, представляє типи виборчих систем, особливості різних рівнів виборчих кампаній, може відтворювати матеріал у вигляді презентації. Лекції відбуваються у формі діалогу, коли викладач задає зустрічні запитання аудиторії щодо навчального матеріалу, може попросити дати оперативну відповідь на поточне запитання, або матеріал попередніх занять.

Модульна контрольна робота спрямована на виявлення рівня знань студентів. Проте, проблемний метод, що використовується під час цього виду контролю також дозволяє оцінити аналітичні здібності здобувачів вищої освіти.

Опанування дистанційних курсів.

За бажанням здобувача в умовах, що не сприяють регулярному відвідуванню занять, допускається вивчення окремих змістовних частин освітнього компонента в асинхронному режимі, зокрема, через опанування дистанційних курсів. Для врахування в системі оцінювання балів за опанування таких курсів, вони мають відповідати змістовно силабусу, бути узгоджені із викладачем, та на підтвердження проходження курсів студент має надати відповідний документ із зазначенням назви та обсягу в годинах. Визнання результатів неформальної освіти відбувається у порядку, визначеному у відповідному Положенні КПІ ім. Ігоря Сікорського.

Політика університету

Академічна доброчесність

Політика та принципи академічної доброчесності визначені у розділі 3 Кодексу честі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Детальніше: <https://kpi.ua/code>.

(інша необхідна інформація стосовно академічної доброчесності)

Норми етичної поведінки

Норми етичної поведінки студентів і працівників визначені у розділі 2 Кодексу честі Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського». Детальніше: <https://kpi.ua/code>.

1. Види контролю та рейтингова система оцінювання результатів навчання (PCO)

Поточний контроль: [опитування за темою заняття, виконання завдань](#)

Календарний контроль: [проводиться двічі на семестр як моніторинг поточного стану виконання вимог силабусу.](#)

Семестровий контроль: [залік](#)

Рейтинг студента з дисципліни складається з балів, що отримуються за:

- робота на семінарських заняттях;
- написання МКР.

1. Робота на семінарських заняттях оцінюється в 20 балів (20 балів x 2 = 40 балів).

Критерії оцінювання:

«відмінно» – творчий підхід до розкриття проблеми у доповіді, участь у симуляційних вправах, складання кейсів – 18-20 балів;

«добре» – глибоке розкриття проблеми, відображена власна позиція, складання кейсів – 15-19 балів;

«задовільно» – обґрунтоване розкриття проблеми з певними недоліками – 12-14 бали;

«незадовільно» – повна пасивність на семінарському занятті – 0 балів.

2. МКР

Ваговий бал – 60 балів.

Критерії оцінювання:

«відмінно» – повна відповідь (не менше 90% потрібної інформації) – 54-60 балів;

«добре» – достатньо повна відповідь (не менше 75% потрібної інформації), або повна відповідь з незначними неточностями – 45-53 балів;

«задовільно» – неповна відповідь (не менше 60% потрібної інформації) та незначні помилки – 36-44 бали;

«незадовільно» – відповідь не відповідає вимогам на «задовільно» – 0 балів.

3. Заохочувальні бали

Всього не більше 10 балів за такі види робіт:

– за науково-дослідницьку діяльність (участь у конференціях, конкурсах студентських робіт, публікації);

– участь у факультетських олімпіадах з дисципліни та всеукраїнських олімпіадах.

Рейтингова оцінка з навчальної дисципліни доводиться до здобувачів на заліку під час заліково-екзаменаційної сесії.

Здобувачі, які мають рейтингову оцінку 60 і більше балів, отримують відповідну до набраного рейтингу оцінку без додаткових випробувань.

Зі здобувачами, які мають рейтингову оцінку менше 60 балів, а також з тими здобувачами, хто бажає підвищити свою рейтингову оцінку, викладач проводить семестровий контроль у вигляді залікової контрольної роботи(при цьому попередні бали скасовуються)..

Умови допуску до семестрового контролю: семестровий рейтинг не менше 40 балів.

4. Залік.

Ваговий бал – 100.

Залік передбачає відповідь студента на два питання. Питання є різними за змістом, відповідають тематиці лекцій, семінарів, самостійної роботи, питань з самоконтролю. Кожне питання оцінюється в 50 балів.

Критерії оцінювання:

48-50 балів - студент демонструє глибоке знання змісту навчального матеріалу, здатність до системного й міждисциплінарного аналізу проблем курсу; вільно й коректно використовує наукові поняття та терміни, формулює логічні, аргументовані висновки, виявляє власну обґрунтовану позицію щодо дискусійних питань;

43-47 бали - студент демонструє дуже добрий рівень засвоєння навчального матеріалу, добре орієнтується в основних темах курсу, здатний до аналізу та узагальнення; можливі поодинокі неточності у формулюваннях або прикладах, які не впливають суттєво на загальний рівень відповіді;

38-42 бали - студент демонструє достатньо повне розуміння основних тем і питань курсу. Використовує базову наукову термінологію, однак аналіз є переважно описовим; висновки сформульовані, але не завжди достатньо аргументовані;

33-37 бали - студент демонструє загальне уявлення про навчальний матеріал, але відповіді містять помітні неточності у визначеннях, прикладах або логіці викладу; застосування наукової термінології є обмеженим, аналітична складова виражена слабо;

30-32 бали - студент демонструє фрагментарні знання окремих тем курсу, орієнтується лише в частині ключових понять; відповіді неповні, поверхові, висновки недостатньо обґрунтовані;

0-29 балів - студент не орієнтується у ключових поняттях і проблематиці курсу; відповіді нелогічні або відсутні.

Таблиця відповідності рейтингових балів оцінкам за університетською шкалою:

Кількість балів	Оцінка
100-95	Відмінно
94-85	Дуже добре
84-75	Добре
74-65	Задовільно
64-60	Достатньо
Менше 60	Незадовільно
Не виконані умови допуску	Не допущено

2. Додаткова інформація з дисципліни (освітнього компонента)

Рекомендації студентам

Готуючись студент має обов'язково опрацювати матеріал певної теми, бажано ознайомитись з додатковими ресурсами в мережі. При виникненні питань, виявленні незрозумілої інформації необхідно обов'язково обговорити їх з викладачем. На заняттях студент не повинен залишатись пасивним спостерігачем, а активно включатись у обговорення питання. Якщо ж студент не ознайомився з навчальним матеріалом, йому варто уважніше слухати виступаючих, і завдяки отриманій інформації намагатись компенсувати недоліки підготовки до заняття.

Дистанційне навчання

Можливе синхронне дистанційне навчання з використанням платформ для відео-конференцій та освітньої платформи для дистанційного навчання в університеті.

Інклюзивне навчання

Допускається

Робочу програму навчальної дисципліни (силабус):

Складено к.політ.н., ст.викладачем Якубіним Олексієм Леонідовичем, старшим викладачем Северинчиком Олексієм Павловичем

Ухвалено кафедрою соціології (протокол № 14 від 23.06.2025)

Погоджено Методичною комісією факультету соціології і права (протокол № 4 від 24.06.2025)

ПИТАННЯ ДО МОДУЛЬНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ РОБОТИ

1. Механізм легітимізації владних інститутів через вибори.
2. Причини делегування владних функцій представницьким органам.
3. Типи процедур голосування.
4. Головні етапи боротьби за виборчі права.
5. Способи обмеження прав опозиційних партій у виборчому процесі за умов авторитаризму.
6. Засади демократизації електоральних процесів.
7. Стандарти демократичних виборів.
8. Типи мажоритарних виборчих систем.
9. Сутність явища «джерімендеринг».
10. Специфіка пропорційної виборчої системи.
11. Типи виборчих квот і які з них застосовуються в Україні.
12. Застосування змішаної виборчої системи є компромісом між політичними елітами.
13. Проблема розмежування змішаної і гібридної виборчих систем.
14. Причини застосування гібридних виборчих систем.
15. Джерелами політичних конфліктів.
16. Сутність управлінського політичного конфлікту «центр-регіони».
17. Шляхи врегулювання політичних конфліктів.
18. Роль політичних партій як суб'єктів електоральних процесів.
19. Причини електорального успіху загальнонаціональних прагматичних партій.
20. Особливості президентських виборчих кампаній.
21. Виборчі системи, що застосуються під виборів Президента.
22. Принцип партійності у парламентських виборчих кампаніях.
23. Особливості організації виборчого процесу за умов бікамералізму.
24. Специфіка парламентських виборчих кампаній в Україні у період Незалежності.
25. Органи місцевого самоврядування і місцеві органи влади: спільне і відмінне.
26. Особливості проведення місцевих виборчих кампаній.
27. Причини застосування різних виборчих систем щодо виборів мерів міст в Україні.